

Til de øvrige af det ærede Medlem anførte Betragtninger vil jeg yderligere sige, at ogsaa med Hensyn til en almindelig Omvurdering er Bestemmelserne i § 23 blevet fortolket forskelligt for Amtskommunernes og for Sognekommunernes Vedkommende, hvad der fremgaar af en Erklæring fra Københavns Amdsraad, som vi i Ministeriet har liggende for os. „Ved den første Vurdering efter Loven om Ejendomsskyld af 1903“, siger Københavns Amdsraad, „opstod der ingen Vanskelighed med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal, fordi den kommunale Skattelovs § 22 sammenholdt med samme Lovs § 38 udtrykkelig bestemte, at Ejendomsskylden til Kommunen først udredes fra 1. April 1905 at regne. Ved senere foretagne almindelig Vurdering har det for Sognekommunernes Vedkommende været Praksis, at man ikke har regnet med den nye Vurdering før fra det følgende Regnskabsaar, altsaa først taget den i Betragtning ved næste Aars Ligning, medens det for Amtsfondenes Vedkommende er Tilfældet, at Amtstuerne opkræver Amtsfondsbidragene paa Grundlag af de nye Værdiansættelser, saa snart de foreligger, i det løbende Regnskabsaar“. Jeg maa altsaa stadig overfor det ærede Medlem hævde, at der ikke fra Ministeriets Side har været nogen Forandring i Praksis ved det Svar, der er givet i Aar. Det er et Svar, der støtter sig paa Overvejelser, som har fundet deres Afslutning i 1908 og 1912—13. Men jeg erkender, at enten man gaar den ene eller den anden Vej, enten man følger den Fortolkning, det ærede Medlem vilde have fundet rimelig, eller man følger den Fortolkning, Ministeriet nu i disse Aar har anvendt, vil der kunne opstaa Tvivlsspørgsmaal, som vil kunne bringes for Domstolene. Af den Grund er det meget ønskeligt at finde en Ordning af dette Spørgsmaal, som ingen Tvivl tillader, og derfor er det ogsaa, jeg har ønsket, at man skulde give dette Forslag en velvillig Behandling. Jeg hører nu, at det ærede Medlem ogsaa ønsker Lovforslaget fremmet i den Rétning, som det ærede Medlem anførte, og dertil vil jeg gerne medvirke. Saa bliver Spørgsmaalet blot om den formelle Affattelse af Lovforslaget, men derom kan man jo let blive enig, hvad enten man henviser Sagen til et Udvalg eller ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand for anden Gang:

Forslag til Lov angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive forelagt her. Dette sker herved.

Det paagældende Udvalg har afgivet Erklæring om Sagen, hvoraf Eksemplarer er omdelte.

Jeg skal ansætte nyt Møde til Kl. 2³⁰ med Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring af § 23 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

2) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde.

Mødet hævet Kl. 2¹⁰.

111. Møde.

Tirsdag den 27. Juni Kl. 2^{1/2}.

Formanden: Fra Bestyrelsen for „Kirkelig Forening for indre Mission i København“ har jeg modtaget en Hen-